

Nr. van het vonnis: 2452

Nr. van het Parket: BG.66.L5.5035-08-FL.

Nr. van het Repertorium: 8565

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRÜGGE,
ZESTIENDE KAMER,**
zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen:

1. _____
geboren te _____ op _____
vreemdeling van Franse nationaliteit,
arbeider in de bouw - hout.
wonende _____

VERSTEKMAKEND

2. _____
geboren te _____ op _____
arbeidster.
wonende _____

VERSTEKMAKEND

Verdacht van te _____ in 2008 en tot en met 07 augustus 2008:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009), houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op artikel 4.2.1.a) en artikel 6.1.1.alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder stedenbouwkundige vergunning een woning te hebben gesloopt en gedeeltelijk te hebben heropgebouwd.

- ligging:

- kadaester:

- oppervlakte: 1 are en 60 centiare en 40 centiare.

- eigenaars:

1.
geboren te _____ op
vreemdeling van Franse nationaliteit,
arbeider in de bouw - hout,
wonende _____

2.
geboren te _____ op
arbeidster,
wonende _____

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

De gedaagden, alhoewel behoorlijk gedagvaard, verschijnen niet.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging in hoofde van de beide beklaagden bewezen.

De beklaagden zijn eigenaars van de percelen
kadastraal gekend onder de nummers

Op het perceel nr. _____ bevond zich een bouwvallige woning, sinds 02.05.2006
onbewoond.

Bij beslissing dd. 21.02.2008 van het CBS _____ werd de bouwaanvraag tot het
vernieuwen van het dak en uitvoeren van saneringswerken ongunstig geadviseerd.

Desalniettemin werd op 07.08.2008 vastgesteld dat de woning deels was afgebroken
en werd herbouwd zonder te beschikken over een vergunning.

De beklaagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot
stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede
ruimtelijke ordening beogen, hebben zij ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke
belangen. Ongetwijfeld goed wetende dat voor de voorgenomen werken geen
stedenbouwkundige vergunning kon worden bekomen, hebben zij deze tot stand
gebracht.

Een geldboete zoals hiernabepaald is een passende bestraffing van aard de beklaagden
te doen inzien dat zij zich in de toekomst dienen te houden aan de decretale
voorschriften.

Nopens de herstelvordering.

Uit het proces-verbaal van vaststellingen dd. 02.09.2011 blijkt dat de herstelvordering thans zonder voorwerp is.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikelen 40, 42, 43 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering.
en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende **BIJ VERSTEK**

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de tenlastelegging bewezen en veroordeelt deze gedaagde uit dien hoofde, tot:

een geldboete van HONDERD EURO (€ 100,00).

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op VIJFHONDERDVLETTIG EURO (€ 550,00).

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

In hoofde van de tweede beklaagde

Verklaart de tenlastelegging bewezen en veroordeelt deze gedaagde uit dien hoofde, tot:

een geldboete van HONDERD EURO (€ 100,00).

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op VIJFHONDERDVLETTIG EURO (€ 550,00).

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde

geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur voor zover gericht tegen de beide beklaagden strekkende tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand zonder voorwerp.

Verwijst de veroordeelden, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28/12/1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van elk € 31,28 (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011)).

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van viifentwintig euro + 45 decimes = € 137,50 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, zoals laatst gewijzigd door K.B. dd 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 136 euro en 90 cent.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van twaalf oktober tweeduizend en elf.

waar zetelden:

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier.